

BIJZONDERE WAARNEMINGEN EN VONDSTEN

Pronken met de hoed van een ander

Anema-Balke, J. 2009. *Skeletocutis carneogrisea* was found on an unusual substrate: *Trichaptum abietinum*. *Coolia* 52(2): 113.

Tijdens een KNNV-excursie op 1 november jl. in de Kaapse Bossen troffen we op een liggende dode Den massaal Paarse dennezwammen (*Trichaptum abietinum*) aan. Sommige zagen er echter wat vreemd uit en leken een duidelijk contrasterende witte groeirand te hebben. Dat vroeg om nader onderzoek, waarbij bleek dat deze exemplaren geen paarse, maar wittige poriën hadden. En haalden we dat donkerdere en meer stevige deel van de hoed er voorzichtig af, dan bleef er een slap gevalletje over dat nog het meest deed denken aan de Witwollige dennezwam (*Skeletocutis amorphia*). Echter zonder die zo kenmerkende oranje verkleuring. Een telefoontje naar Peter-Jan Keizer, gevolgd door een bezoek aan Anneke van den Berg, gaf de oplossing. Het was de Grauwroze dennezwam (*Skeletocutis carneogrisea*), die meestal resupinaat groeit op Grove den. Het wonderlijke in dit geval was echter dat hij nergens rechtstreeks op het hout groeide en alleen de Paarse dennezwam als substraat gebruikte. Deze combinatie konden Anneke en ik maar in één boek terug vinden: 'European Polypores' van Ryvarden en Gilbertson.

Joke Anema-Balke, Capelle aan den IJssel

Figuur 1: Grauwroze dennezwam (*Skeletocutis carneogrisea*), hier direct op het hout. (Foto: Nico Dam)

Mycena seynii, Zeedenmycena (foto: Anneke van der Putte). Inzet: Donkere lamelsnede van de Zeedenmycena. (foto: Joop Ladage)

Toch nog gevonden

Anema-Balke, J. 2009. A find of *Mycena seynii* near Baarle-Nassau (province of Noord-Brabant). Coolia (52)2: 114.

Op 25 oktober jl. was er in de Tungelerwallen (omgeving Weert) een excursie voor tellers in het meetnet. Nadat er al regelmatig Muizenstaartzwammen (*Baeospora myosura*) op kleine dennenappels waren gesignaleerd, kregen we van Mirjam Veerkamp het verzoek uit te kijken naar een *Mycena* die op de appels van de Zeeden groeit. Helaas werd die toen niet gevonden.

Dat weekend logeerde ik bij mijn zoon Hans, woonachtig in het Goordonk, een gemengd loof- en naaldbos bij Baarle-Nassau. De volgende dag ben ik meteen op zoek gegaan naar die gevraagde Zeedenmycena (*Mycena seynii*). En bij de eerste de beste Zeeden was het meteen raak. Tenminste, dat hoopte ik, want ik kende de paddenstoel niet. Qua grootte en kleur leek hij wat op een Elfenschermpje. Een telefoontje naar Mirjam bevestigde mijn hoop. Echter, doorslaggevend zou zijn dat de Zeedenmycena een donkere lamelsnede heeft, maar juist de onderkant van de paddenstoel was door slakken bijna geheel kaalgevreten. Weer thuis heeft mijn hulp en toeverlaat bij vraagtekens, Anneke van den Berg, de paddenstoel dankzij andere microscopische kenmerken alsnog als de Zeedenmycena kunnen determineren.

Joke Anema-Balke, Capelle aan den IJssel

